

Interessant nieuws van het Eurobirdnet in januari en februari 2001

Er zijn nog wat leuke berichten uit de vorige maand die ik u niet wil onthouden.

Een oude veronderstelling

Eens dacht men dat zwaluwen overwinterden door zich in te graven in de modder van een meer. Esa Lehtikainen en haar collega dr. Risto Lemmetyinen uit Finland onderzoeken hoe wijd verspreid deze hypothese was in Europa. In de 18de eeuw werd deze hypothese verworpen nadat C.J. Sundevall een meer acceptabele verklaring wist te geven voor het verdwijnen van de zwaluwen. Zij wijzen op een artikel dat in 1763 in Finland verscheen en dat al zoveel materiaal bevatte dat de bovengenoemde hypothese al lang niet meer zou bestaan.

Er wordt verwezen naar Gilbert White en zijn klassiek geworden boek 'Natural History and Antiquities of Selborne' (1813), waarin hij over deze materie schrijft. Gelijk krijgen wij een mooie URL om na te gaan of en zo ja waar dit boek is te bestellen: <http://www.amazon.co.uk/exec/obidos/atsquery/026-3776997-9373221>. Op zich een interessante website. Chris Rogers verwijst naar de 'Britannica' on line. Ernest Garcia haalt een voorwoord aan bij 'The Birds of Gibraltar' (Cortes et al. 1980), waarin dr. Bill Bourne citeert uit werk van White waarin deze op 12 februari 1772 de hypothese van het overwinteren in de bodem van een meer niet meer voor juist aanneemt. Ook anderen zijn dan die mening toegedaan. De broer van White, die inwoner is van Gibraltar en veel in Andalusië vertoeft, vertelt over de vele vogels die over de Straat van Gibraltar naar het zuiden trekken. Deze waarnemingen helpen mee om de oude hypothese te herzien.

Interessante gegevens over de Lepelaar (*Platalea leucorodia*)

Het gebeurt niet vaak dat er van een individu (gekleurde Lepelaar) een reeks van waarnemingen wordt gedaan in de internationale trekbaan. Otto Overdijk van Natuurmonumenten op Schiermonnikoog schrijft:

'Ieder jaar ontvangt de Werkgroep Lepelaar vier- à vijfduizend waarnemingen uit binnen- en buitenland. Dit najaar was er van één individu een reeks die ik u niet wil onthouden.

Het betreft hier een dier dat door Harrie Horn in 1996 als nestjong op Vlieland werd geringd.

Op 10 januari 2000 werd het dier afgelezen in de Banc d'Arguin (4100 km).

Op 11 mei 2000 was het dier in Frankrijk: Gironde-Bassin d'Arcachon (1100 km).

Op 16 augustus 2000 zag Harrie Horn het dier op Vlieland (0 km).

Op 19 augustus 2000 was het dier kort in Frankrijk: Baie de Somme (400 km).

Op 30 augustus 2000 werd hij in Charente Mariti-

me (Moëze) afgelezen (950 km).

Op 31 augustus 2000 was hij weer in Frankrijk: Gironde (1100 km).

Op 2 september 2000 werd hij afgelezen in Noord-Spanje: Santona baai (1350 km).

Op 12 september 2000 in Zuid-Spanje, Huelva (2040 km).

Op 1 oktober 2000 passeerde het dier Oued Souss in Marokko (2650 km).

Dit dier maakte betrekkelijk korte sprongen. Het verblijf op een pleisterplaats is kort, hooguit enkele dagen. Er zijn ook lepelaars die veel grotere sprongen in een keer maken en langer op dezelfde pleisterplaats verblijven. Het is bekend dat de dieren zich binnen 48 uur over 2000 kilometer kunnen verplaatsen. Van de dieren die dergelijk grote afstanden vliegen, weten we dat ze minstens tien dagen op de plek blijven om te herstellen. Tijdens het verblijf op die pleisterplaats, verandert hun tijdsbesteding per etmaal behoorlijk. De eerste dagen van het verblijf slapen en eten ze vooral. Na circa 4 dagen nemen de lepelaars meer en meer tijd voor poetsen en sociale gedragingen. De tijdsbesteding aan slapen en eten halveert dan globaal'.

Lepelaar trekt ook 's nachts

Otto Overdijk van Schiermonnikoog trekt deze conclusie naar aanleiding van een tweetal waarnemingen van een jonge lepelaar, die 2 juni 2000 op Schiermonnikoog is geringd. Hij schrijft: 'Op 22 september 2000 werd het dier waargenomen nabij Le Havre, 112 dagen na het ringen. De vogel was 602 km verwijderd van de ringplaats. Olivier Benoist zag het dier in een groep rond 16:30 uur opvliegen en vertrekken.

De volgende morgen om 09:45 uur zag Juan José Ramos dezelfde vogel staan slapen bij een groepje andere lepelaars nabij Salamanca (Spanje). Dit is 113 dagen na het ringen 1604 km van de ringplaats verwijderd. Er zit ongeveer 17 uur tussen de twee waarnemingen en de afstand is bijna 1000 km'.

Spix' Ara (*Cyanopsitta spixii*) vermist!

Het Duitse persbureau DPA meldt: 'De laatste nog in het wild levende kleine blauwe ara Spix' Ara wordt vermist. Het dier is al 55 dagen niet meer gezien in zijn woongebied Curuçá in de deelstaat Pará in het noordoosten van Brazilië. Zestien wetenschappers beginnen volgende week een grote zoekactie naar de vogel.

Het is normaal dat de ara in het droge seizoen tijdelijk verdwijnt, maar die periode heeft nooit langer dan twee weken geduurd, zegt bioloog Yara Barros van het project tot instandhouding van het dier.

Misschien is de negentien jaar oude mannelijke vogel dood. Een van zijn natuurlijke vijanden, bijvoorbeeld een sperwer, kan hem hebben opgegeten. In gevangenschap leven nog ongeveer 66 kleine blauwe ara's (*Cyanopsitta spixii*). Maar al-

Op de grond foeragerende Goudhaan.

Foto: Kees Bakker.

leen het vermiste exemplaar leeft nog in de natuur en verschaft daarom waardevolle informatie, zegt Barros.

In het Engels heet de vogel Spix's Macaw (Howard R. & A. Moore, 1991): A complete checklist of the Birds of the World. Macmillan London, 1980), maar ook wordt de Engelse naam Little Blue Macaw nog gebruikt.

Gedrag van de Goudhaan (*Regulus regulus*)

Chris Andrews van de Universiteit van Bath ziet op 1 december 2000 op het terrein Goudhaantjes foerageren op de grond. Is dit gedrag bekend? Ja, schrijft Jack Harrison. Hij heeft wel eens dertig tot veertig Goudhaantjes op de grond zien foerageren. Hij is niet de enige die hier melding van maakt, hoewel het geen regelmatig verschijnsel is. Wel wordt het verschijnsel het meest gemeld van Goudhaantjes op trek.

Een andere leuke waarneming komt van een andere Engelsman. Hij zag een Goudhaantje een bladerbad nemen. Het beestje stootte water van de bladeren van de Esdoorn af. Ook zag hij een Goudhaantje badderen onder zijn fontein.

Vogels en sanitair

Tijdens het kijken naar vogels komt het zo bij tijd en wijle voor dat een mannelijke deelnemer zich even terugtrekt in de bosjes. Juist dan lijkt het te gebeuren. De andere vogelaars zien dan net een leuke soort.

Het kan ook anders. Tijdens het gedwongen openthoud ziet de afgezonderde vogelaar een enorm zeldzame soort. Dat gebeurde met de Siberische Blauwe Roodborst (*Erithacus cyane*) in Minsmere in Engeland. Andere verhalen over soortgelijke acties en vondsten volgen. Het vinden van een Monarchvlinder doet mij het water in de mond lopen. Of zoals een andere vogelaar meldt, 'terwijl de natuur zijn loop moet hebben, een Roerdomp ontdekken en plots beseffen dat dit dier van Pa-

ling houdt!' Onder gelijke omstandigheden een wespennest verstoren lijkt niet zo prettig, maar dit feit wordt wel gemeld.

Op zich is het niet zo gek, schrijft John Cantelo, dat dwaalgasten onder deze omstandigheden worden ontdekt, want zowel de vogelaar als de dwaalgast heeft behoefte aan een rustig plekje. De laatste om na een lange vlucht op adem te komen.

Martin Collinson heeft de ervaring dat een 'waterstroompje' zogenaamde skulkers lokt uit het struikgewas. Hij p(i)aste dit toe in droge gebieden in Marokko en Israël waar hij hiermee onder andere de Rüppells Grasmus (*Sylvia rueppellii*) wist te lokken.

Niet zo gek, schrijft John Cantelo. Neem dus in het vervolg naast een kijker ook voldoende drinken mee. Dat kan meer opleveren.

Mannentaal

Bovenstaande is natuurlijk vooral mannentaal. Pieter Wijngaarden schrijft op 1 december 2000: 'Bij mijn binnenkort te verdedigen proefschrift zit de boude stelling dat het geringe aantal vrouwelijke vogelaars een overblijfsel is uit vroeger tijden, toen mannen eropuit gingen om te jagen en vrouwen dichtbij huis bleven om te verzamelen. Volgens mij is de sexratio onder bijvoorbeeld botanici ('verzamelaars') lang niet zo scheef als die onder vogelaars ('jagers'). Hoe zit dat bij andere groepen 'naturalisten' (malacologen, mycologen, entomologen, etc?)'

Jan Hein van Steenis antwoordt: 'Ik dacht altijd dat dit OOK te maken had met het feit dat ouders hun zoontjes rustig in hun eentje door bossen en polders lieten fietsen, terwijl hun dochters thuis gehouden werden. In de Verenigde Staten, waar een straat al door velen als onveilig wordt beschouwd, schijnen meer vrouwen vogels te kijken. Vooral oudere dames, zij het overigens in groepjes. Wat (volgens mijn veldwaarnemingen) in Nederland ook lijkt te gelden vooral bij botanici

in 'KNNVverband. En die groepjes lijken qua vogelgedrag inderdaad vaker te 'verzamelen' dan te 'jagen'! Co van der Wardt bevestigt dat hij in de Verenigde Staten vooral vrouwen zag die de vogelhobby beoefenden.

IJsbrand den Otter vraagt zich af of 'een van nature' grotere zucht tot competitie bij mannen misschien ook een verklaring is voor het geringe aantal vrouwen die zich in de hardcore-vogelscene beweegt? Een scheve sexratio is trouwens niet bepaald specifiek voor verzamel-gerelateerde activiteiten. In de informatica-scene (heeft volgens mij weinig met jagen/verzamelen te maken) is het helemaal om te huilen. Van de 120 eerstejaars studenten zijn er vier dames. Wat is de verklaring dat dit vrouwen niet aanspreekt?

Rob Goldbach vraagt zich af of er wel dames zijn die berichten insturen naar het Eurobirdnet. Stina de Graaf meldt zich, zij het met enige schroom. Ellen Sandberg is resoluter. Zij zet vaart in de discussie op 'maandag, wasdag' en zij heeft een interessant verhaal: 'Misschien kom ik niet uit de familie Doorsnee, want mijn oma heeft bij mij het 'kijken naar natuur' gestimuleerd en van mijn stoere vader heb ik leren breien. Verder merk ik dat de natuur niet echt 'ingericht' is op de heersende zeden, geen 'damestoilet'. Heren hebben vaak genoeg aan een dun boompje (Jahaaa...) desnoods een laaghangend nestkastje. Wij hebben op z'n minst een brede struik nodig met rondom een flinke kruidlaag. In de winter (zonder blaadjes) of in de open polder is dat nog lastiger. Ik ken veel vrouwen die echt weigeren om te 'wildplassen' (die zullen ook nooit merels horen zingen onder lantaarnpalen). Verder denk ik dat zowel mannen als vrouwen ieder vanuit hun persoonlijke motieven 'vogelaar zijn'. Ik heb een redelijke lijst, maar voel me geen jager. Natuurlijk ken ik de kick van 'de nieuwe soort', dat heeft alles met de nieuwsgierigheid (als een spons) en de mensen en de sfeer van een 'twitch' te maken. Maar ook met frisse lucht happen en de schoonheid van buiten. Verder ben ik uitgekeken op de 'geraniums...'

Een vleesetende Roodborst

In het Milieu-Educatie Centrum te Eindhoven zag

men in december 2000 een Roodborst slepen met een dode muis. De muis werd aan zijn staart zeker 40 cm voortgetrokken.

Conservator Gijs Kronenberg schrijft: 'Achteraf gezien had ik wellicht beter de roodborst op moeten laten schrikken om de muis van wat dichterbij te bekijken (soortidentificatie, mogelijke doodsoorzaak)'.

Ruud Vlek citeert uit Cramp et al, Vol. 5, p. 602 dat de Roodborst naast verschillende invertebrata, ook 'Small fish (*Minnow Phoxinus*, *roach Rutilus*) and lizards *Lacerta*' op het menu heeft staan'.

Guido Aijkens reageert met de waarneming van een Winterkoning (*Troglodytes troglodytes*) als visser. 'In de Duivenvoordse Polder zag ik een paar jaar geleden een Winterkoning kleine (levende) visjes vangen die daarna op het ijs werden doodgeslagen. De visjes zaten dicht tegen de oever en hoog aan de oppervlakte van een ongeveer 10 cm ijsvrije strook'.

Lancering Ringersnet 1 januari 2001

Han Bouwmeester schrijft op 4 januari dat hij samen met Holmer Vonk en Henri Bouwmeester een 'Ringersnet' wil opzetten. Dit is een lijst van mensen met een e-mailadres met als onderwerp 'Vogelsringen'. Alle mensen die zich in ons land bezighouden met het ringen van vogels, worden zo op zeer snelle en effectieve wijze met elkaar in contact gebracht. Je bent dan zeer actueel op de hoogte van het ringnieuws. De lijst staat open voor een ieder die enige betrokkenheid met het ringen (bijvoorbeeld helpers/assistenten) heeft, of daar gewoon belangstelling voor heeft. De lijst is bedoeld als aanvulling op de reeds aanwezige contacten tussen de ringers en hij kan worden gebruikt op zeer brede schaal. Zo kunnen ervaringen worden uitgewisseld en korte verslagen van vang- en/of ringdagen worden geplaatst en voorts kan informatie worden uitgewisseld over de diverse methoden. Ook is de lijst een ideaal middel voor het stellen van vragen aan elkaar of voor het vermelden van leuke terugmeldingen.

U krijgt de e-mails gratis toegestuurd als u zich aanmeldt door het sturen van een leeg e-mailtje naar <ringersnet-subscribe@egroups.com>.

De Ooievaars in de Bet She'an vallei in Israël zijn soms zo ultragehongerd dat ze trachten dode of zieke vissen uit het water van de visvijvers te plukken.

Daarna volgt een korte procedure en u bent lid van de groep.

Het blijkt dat deze op zich prima instructie niet altijd goed wordt uitgevoerd. De aanmelding geschiedt namelijk niet bij één persoon, maar bij een geautomatiseerd adres. Alleen als de instructie goed wordt uitgevoerd, dan volgt alles vanzelf.

Wellicht ten overvloede het volgende: een e-mail heeft een vakje 'aan': daar zet u het boven-ge-noemde adres. Dan pas verzenden.

Reacties van lezers

Wim van den Bossche schrijft naar aanleiding van de waarneming door Björn van Hamel in aflevering 24 (het Vogeljaar 48(6), pag. 273 over vis-sende Blauwe Reigers, dat hij hetzelfde gedrag waarnam bij Ooievaars.

'De waarneming van Blauwe Reigers die vis van-gen door zich bijna op het water te laten vallen, heb ik waargenomen bij Ooievaars in de Bet She'an vallei in Israël. In het voorjaar zijn de vogels soms zo uitgehongerd dat ze trachten dode of zieke vissen uit het water van de visvijvers te plukken. Ze doen dit tot op tientallen meters van de kant. Opvallend was dat ze vooral Kokmeeu-wen in het oog hielden en wanneer de Kokmeeu-wen aanstalten maakten een dode of zieke vis uit het water te pakken, vertrokken een of meer Ooie-vaars (tot vier tegelijk) om voor de meeuw de vis te grijpen. In het najaar van acht achtereen-volgende jaren, waarbij ik intensief waarnemingen deed bij de visvijvers van de Bet She'an vallei heb ik dit gedrag nooit gezien. In het voorjaar van genoemde waarneming waren de ooievaars zo uit-gehongerd dat ze in de Negevwoestijn voedsel zochten in paprikavelden en daar de vlinders (!) uit de lucht vingen'.

Wilfred Alblas schrijft: 'Naar aanleiding van de vraag van Björn van Hamel herinner ik mij dat ik eens langs de Vliet tussen Leiden en Leidschen-dam fietste en een Blauwe Reiger waarnam, die van de kant af vloog en midden in de Vliet plonsde om een vis te vangen. De overeenkomst met Van Hamels waarneming is dat ook dit water een steile beschoeiing had, zodat de reiger niet op de be-kende blauwe-reigermanier langs een ondiepe oever kon sluipen.

Broedvogels van Vlaanderen

Glenn Vermeersch uit Vlaanderen wijst op het Broedvogelproject dat in Vlaanderen is opgezet. Op dezelfde wijze als het Sovon-project worden gegevens verzameld en op kaarten verwerkt. Op de website: <<http://www.instnat.be/broedvogels/>> worden wij over de nieuwste gegevens geïnfor-meerd. Een site om regelmatig te bezoeken. Via het Eurobirdnet worden wij regelmatig over de vor-deringen op de hoogte gehouden.

Vijftig zeldzaamste vogels van de wereld

Als u deze rubriek al wat jaren volgt, dan weet u dat ik ooit nog eens de Apenarend op de Filippij-nen hoop te zien. Deze soort behoort met 49 an-dere tot de zeldzaamste soorten van de wereld. Men kan dit vinden op: <<http://www.camacdonald.com/birding/rarestbirds.html>>.

In het prachtige museum Naturalis in Leiden be-zocht ik onlangs de 'schatkamer'. Daar staan al-lerlei opgezette dieren, waaronder de Reuzenalk en de Trekduif. Wij mogen het toch niet zover la-ten komen dat de hierboven genoemde 49 soor-ten straks als 'schat' te bewonderen zijn. Via di-verse actieve organisaties zou hier iets aan moe-ten worden gedaan.

Wie op een van de 'thumbnails' op de website klikt, krijgt verdere informatie over de mogelijkheden in het land om vogels te kijken. Geen actie-site er-bij. Dat is wel jammer.

Verder probeert deze site foto's te verzamelen van alle vogelsoorten ter wereld. Die foto's worden dan op de website gezet ter grootte van de nagel van een duim. Als je dan op zo'n plaatje klikt, krijg je een groter formaat foto.

Wie Europa opzoekt, krijgt ook een overzicht te zien van alle bedreigde soorten alhier. Naast veel vogelgebieden met hun soorten is er ook een ver-wijzing naar de namen van vogels in de diverse talen met de Engelse vertaling. Een zeer infor-matieve site dus.

De Website van Rottumerplaat

Surf naar <<http://home.wxs.nl/~lutte000>> en daar vindt u alles over de flora en fauna van dit wadden-eiland dat tussen Schiermonnikoog en Rottumer-

oog ligt. Ik ben naar deze website gegaan vanwege de volgende mededeling:

'Op 12 januari bleken de ligusters op Rottumerplaat geen bessen meer te dragen. Als stille getuigen lagen op diverse plaatsen rondom de behuizing de plukresten van een Pestvogel. De resultaten van de op deze dag gehouden midwintertelling staan binnenkort op onze website'.

Heel interessant lijkt mij. Wie vertoeven hier? Het blijken Giny Kasemir en Date Lutterop te zijn. In aflevering 25 noemde ik Date al eens.

In het gastenboek verwonderde ik mij erover dat het zelfs op Rottumerplaat mogelijk is een website op te zetten. Date reageerde dat er daar (helaas) geen faciliteiten zijn. Zij willen kennelijk wel een tijdje op dit Waddeneiland verblijven.

De website is fraai opgezet. Op de homepage stellen zij zich voor als bewakers en vogelwachters die sinds 1988 van half april tot half augustus voor Staatsbosbeheer werken. Het eiland is niet vrij toegankelijk en tijdens de broedtijd moeten zij erop toezien dat er geen verstoringen voorkomen. Dan verzamelen zij gegevens over de broedvogels. Maar dat niet alleen, zoals wij op de website kunnen lezen. Ook planten en andere organismen worden in kaart gebracht. Op de homepage krijgen wij tevens een indruk van de behuizing op Rottumerplaat. De website wordt op het vasteland bijgehouden.

De volgende sites kunnen worden bezocht: Actueel, historie, beheer, vogels, planten, dagvlinders, zeehonden, overige fauna, links, lezingen, gastenboek en zoeken. Even kijken wat er zoal op staat:

Onder actueel vinden wij niet alleen de laatste watervogeltelling, maar ook een verwijzing naar een boek over de 'Vogelwachter' door Erik van Ommen. Hij tekende hier op dit eiland en die tekeningen zijn in boekvorm via het e-mailadres van Giny en Date te bestellen <d.lutterop@wxs.nl>. Het afgelopen seizoen broedden er vijf Lepelaars. Wie had dat verwacht? Zeldzame plantensoorten, zoals Rode Bies (*Blysmus rufus*) en Dwergviiltbloem (*Filago minima*) werden dit jaar aan de lijst toegevoegd.

Op de site met historie lezen wij dat Rottumerplaat eigenlijk pas vanaf 1833 als rif is ontstaan. Deze Noordwestplaat groeide aan en in 1860 kreeg zij de naam Rottumerplaat. Op deze plek lag vroeger Rottum. Verder veel meer interessante gegevens.

Onder de link vogels vinden wij allerlei gegevens, zoals een broedvogellijst, een lijst met maandmaxima en bijzondere soorten, zoals een hop en een baardgrasmet met foto.

Uiteraard staan op de plantenlijst de soorten die er te vinden zijn. Ook welke soorten er op de Rode Lijst voorkomen.

Van de Dagvlinders blijkt 20% van de Nederlandse lijst op het eiland te zijn gezien. In werkelijkheid betreft het zo'n 19 soorten. Van de Heivlinder (*Hipparchia semele*) is een stabiele populatie aanwezig.

Van de gevonden mollusken is er een lijst op de site 'Overige fauna' evenals een opmerkelijke vondst van een dode Reebok (*Capreolus capreolus*) op 2 mei 1989. Op 5 mei 1996 zagen ze zelfs een levende Reebok lopen.

De bewakers verzorgen ook lezingen over Rottumerplaat en ook hierover zijn gegevens te vinden. En natuurlijk een site met links. Er is daar onder andere een link naar de website voor neosofiënen en andere eilandliefhebbers. Je bent zo weer uren zoet. Een uitgebreid gastenboek met bekende Nederlandse Vogelvaarders completeert deze zeer informatieve website. De website wordt gemaakt met Corel 'Webdesigner'.

De website van de Vogelwerkgroep Zwolle

Het adres van deze site eindigt op 'dot com'. U heeft vast de discussies over dit onderwerp in de media gevolgd. Het heeft iets te maken met snel rijk worden via een internetsite. En dan moet het adres eindigen op punt (=dot) com (van commercial). Bijvoorbeeld: <<http://www.vwgzwolle.com/>>. De rijkdom die van deze site afstraalt, zit vooral in de natuur. Heel mooi staan er op de homepage drie kenmerkende vogelsoorten: een Kokmeeuw in zomerkleed, een Roerdomp in paalhouding en een Bonte Strandloper. In een soort cirkel samenhangend neergezet. Daaromheen vindt men de onderdelen van de website: informatie, foto's, roofvogelwerkgroep, nieuws en waarnemingen. Verantwoordelijk voor deze site is webmaster Tom Muilwijk. Hij is 17 jaar en zeer geïnteresseerd in zijn hobby: de digitale wereld. Vader Leo levert de vogelzaken aan. Hij werkt met het programma 'Dreamweaver'.

De Vogelwerkgroep Zwolle werd in 1980 opgericht en sloot zich aan bij de afdeling Zwolle van de KNNV. Hun tijdschrift heet 'Zwols natuurtijdschrift'. Het verschijnt 4 à 5 keer per jaar. De Vogelwerkgroep Zwolle bestaat uit circa 50 leden. De vogelwerkgroep is nog immer actief. Voor het onderzoeken van roofvogels is er een speciale werkgroep die natuurlijk een goede relatie heeft met de Werkgroep Roofvogels Nederland. Natuurlijk is er een site met waarnemingen en voorts is er een nieuwspagina. Dat is een van de redenen om een site op te zetten. Bij de waarnemingen wordt een mogelijke witkopstaartmezeninvasie gemeld op 8 november 2000. Hoe dit is afgelopen staat er niet bij. Hopelijk komt dit nog, want dergelijke mededelingen kunnen aanleiding zijn tot een interessant onderzoek en natuurlijk stimuleert dit ook vogelaars om hierop te gaan letten.

Met de wens dat de website goed actueel mag blijven en dat er ook veel actuele waarnemingen worden gemeld, wens ik de webmaster succes met de voortgang van deze website en hopelijk komen er veel bezoekers.

Mocht u mij op zaken willen attenderen of naar aanleiding van bovenstaande reageren:

■ P.C. Meijer, Bakboordlaan 3, 3448 KG Woerden. Telefoon: (0348) 43 19 05; fax: (0348) 43 02 16. E-mail adres: <meijerpc@worldonline.nl>. Mijn website vindt u op: <<http://members.tripod.com/pcmeijer/index.html>>. De homepage van 'het Vogeljaar' vindt u op: <<http://home.wxs.nl/~rkole/vj.htm>>. Teksten voor het Vogeljaar kunt u insturen naar <smeets.foto@hetnet.nl>.